Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

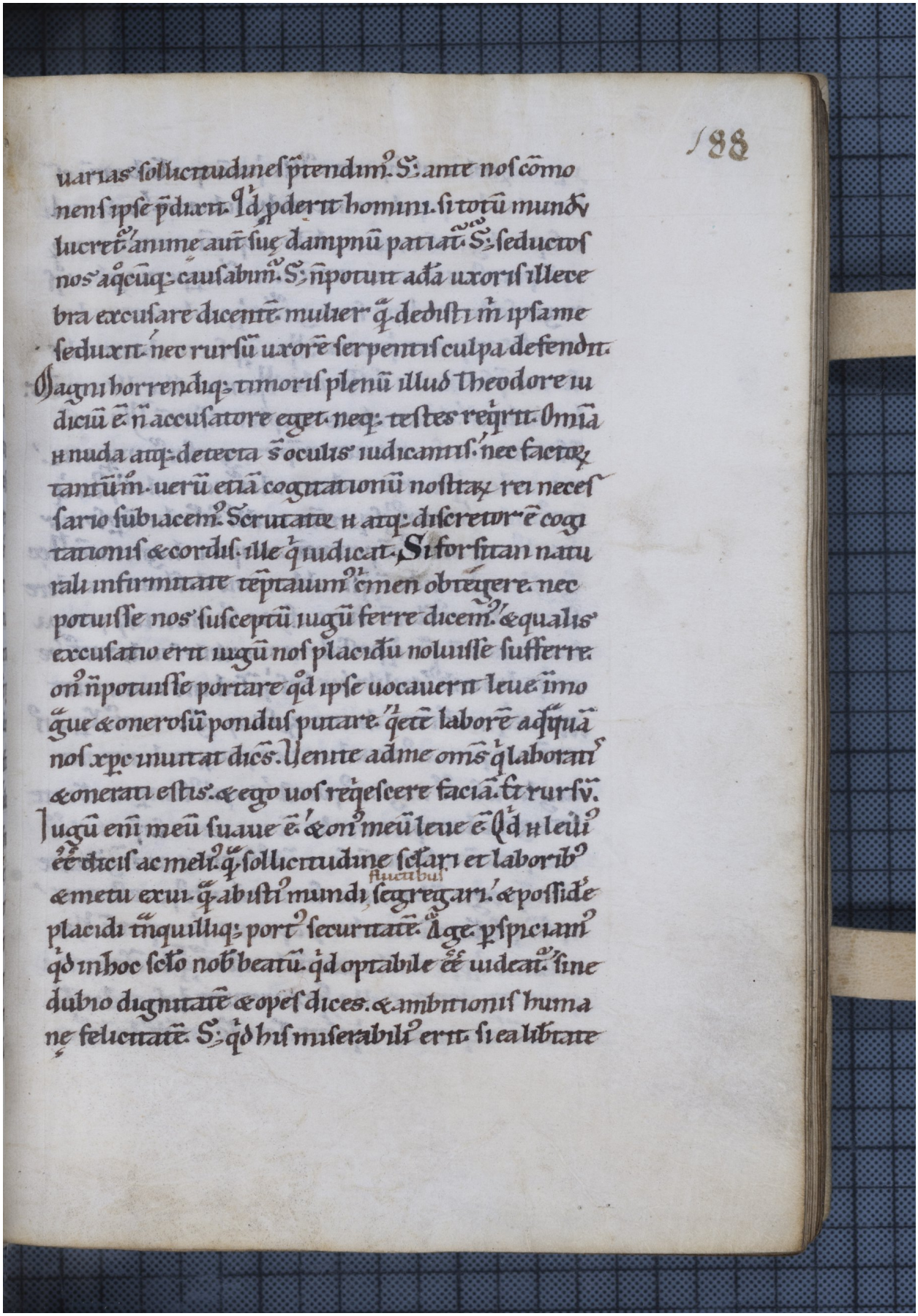

188

uarias sollicitudines prendim. S: ante nos como
nens ipse pdiuit. Qd pderit homini. si totũ mundũ
lucret anime aũt suę dampnũ patiat. S: seducto
nos aqcũq: causabim. S: ñ potuit ada uxoris illece
bra excusare dicente. mulier q dedisti m ipsa me
seduxit. nec rursũ uxorẽ serpentis culpa defendit.
Qagni horrendiq: timoris plenũ illud Theodore iu
diciũ ẽ. ñ accusatore eget. neq: testes reqrit. Omia
u nuda atq: detecta s oculis iudicantis. nec facta
tantũm. uerũ etiã cogitationũ nostrarũ rei neces
sario subiacem. Scrutatre u atq: discretor ẽ cogi
tationis & cordis. ille q iudicat. Si forsitan natu
rali infirmitate tẽptauim ẽmen obtẽqere. nec
potuisse nos susceptũ iugũ ferre dicem. equalis
excusatio erit iugũ nos placidũ noluisse sufferre.
on ñ potuisse portare qd ipse uocauerit leue. imo
que & onerosũ pondus putare. qete labore adquã
nos xpc iuuitat dicẽs. Uenite ad me oms q laborati
& onerati estis. & ego uos reqescere faciã. Et rursũ.
Iugũ enim meũ suaue ẽ. & on meũ leue ẽ. Qd u leui
ee dicis ac meli. q sollicitudine sclari et laboribus
& metu exui. q abisti mundi segregari. & possidẽ
placidi tnquilliq: port securitate. Age. pspiciam
qd in hoc sclo nos beatũ. qd optabile ee uideat. sine
dubio dignitate & opes dices. & ambitionis humana
ne felicitate. S: qd his miserabile erit. si ea libitate